

igennem dette ikke videre oplivende Stof. — Det ærede Medlem berørte i sit nys holdte Foredrag, at vor Lyst til at faa Pryglestraffen afskaffet vel ikke var saa meget stærk, naar vi for 3 Aar siden havde gennemført ved 3die Behandling næsten enstemmig i dette Ting et Lovforslag, hvortil Gustav Philipsen m. fl. og jeg havde den Ære at være Forslagsstillere, og vi, efter at dette Forslag var ført sejrrikt gennem dette Ting og var blevet standset i Landstinget, saa ikke senere havde taget den Sag op igen. Efter dette mente det ærede Medlem at kunne sige, at vor Interesse for Pryglestraffens Afskaffelse ikke kunde være videre varm. Det ærede Medlem røber herved et politisk Ukendskab, som giver mig det bedste Haab om at kunne standse hans nuværende politiske Transaktioner. Thi det er jo selvfølgelig saaledes, at i det Øjeblik et privat Lovforslag er gennemført sejrrikt i Folketinget og begravet i Landstinget, kan det bedst komme frem igen, naar Regeringen eller Landstinget tager det i sin Haand og fører det frem deroppe. Det vilde dog være til ringe Gavn og Glæde at komme her hvert Aar i Tinget med det samme Forslag og føre det igennem til 3die Behandling og saa ikke faa det længere.

Det ærede Medlem kom med en Appel til de daarlige Instinkter — selvfølgelig ikke her i Salen, thi her findes ingen daarlige Instinkter, ikke en Gang hos det ærede Medlem, som trods alt, hvad man skulde tro efter hans Ord, er en fuldstændig ren, brav og god Karakter og en god Ven af mig. Der er ingen her i Salen, som har taget Parti for Bøllerne. Der er ingen i Udvalget, der har taget Parti for Bøllerne, og hverken Folketingsmanden for Kalundborg eller jeg have taget noget Parti for Bøllerne. Ordføreren er ganske uberegtiget til at stemple det som moral insanity eller Begrebsforvirring, naar vi ikke ville have, at Bøllerne skulle have Prygl. Det ærede Medlem vilde jo ikke selv fra først af have Prygl indført, hvornaar er hans Forædling da begyndt? Det ærede Medlem talte om et Tilbageslag i Befolkningen mod den demoraliserende Kulturbevægelse. Om lidt skulle vi høre, at hele Historien er Georg Brandes' Skyld. Saa lad ham komme frem og faa sine Prygl. Hvorfor

taler Lovforslaget ikke om ham, thi det er vel ham, der sigtes til, naar der tales om demoraliserende Kulturbevægelser.

Nej, saa let slipper det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem har selv været grebet af den demoraliserende Kulturbevægelse, og det er saamænd ikke saa længe siden. Nu kommer jeg til at skatte, at en tidligere Folketingsmands Forslag om, at der skulde være 3 Aars Tugthusstraf for at citere Rigsdagstidenden, ikke er gaaet igennem for længe siden; saa havde jeg ikke haft Lov til at gribe det ærede Medlem for Viborgs Udtalelser fra første Behandling. Man skulde jo tro, at det ærede Medlem havde været grebet meget længe af den Reaktion, som han nu — alt sammen til Folkets Held og egen Saliggørelse — rejser over for den demoraliserende Kulturbevægelse. Nej, slet ikke. Han er ny omvendt. Derfor er han saa ivrig. Vi havde dette Lovforslag til første Behandling den 19. November 1903. Det ærede Medlem tager Ordet Sp. 1440. Hvad siger saa det ærede Medlem? Han siger: „Det er jo en Sag, som ganske naturligt fremkalder meget modstridende Følelser. Paa den ene Side have vi civiliserede Mennesker en vis Afsky for legemlige Straffe“ — det var ikke som nu; man havde den Gang, den 19. November, civiliserede Mennesker med en vis Afsky for legemlige Straffe — „og som det blev antydet af det ærede Medlem for Storeheddinge“ — jeg har Lov til at nævne Navnet, for jeg læser op af Tidenden — „Svend Høgsbro“ — han har altsaa været med til det samme — „særlig vi Jurister ere i vore Dage vante til at se paa den Slags Straffe med megen Uvillie“. Saadan vare I Jurister den Gang, men I have omvendt jer siden. Nu have I slaaet jer fra.

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke tiltale andre Medlemmer.

Alfred Christensen: Nej, det maatte jeg ikke. Jeg skulde have sagt: Nu have de, nemlig de ærede Medlemmer . . .

Formanden: Det ærede Medlem har Lov til at udtale sig, som han vil, naar han blot holder sig Forretningsordenen efterrettelig.